ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1964

Vyhlásené: 12.02.1964 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

26

ZÁKON

z 31. januára 1964

o vnútrozemskej plavbe

Národné zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Úvodné ustanovenia

§ 1

Vnútrozemská plavba slúži spolu s ostatnými druhmi dopravy na uspokojovanie potrieb národného hospodárstva a obyvateľstva; treba plavbu rozvíjať, používať vody pre plavbu a budovať nové vodné cesty a prístavy. Pri výstavbe a využívaní vodných ciest a prístavov musí sa brať zreteľ na požiadavky vodnej dopravy a vodných športov v súlade s ostatnými úlohami vyplývajúcimi z komplexného, technicky a ekonomicky účelného hospodárenia vodou.

§ 2

(1) Štátny odborný dozor na vnútrozemskú plavbu vykonáva a ostatné úlohy štátnej správy vo veciach plavby obstaráva Ministerstvo dopravy a jemu podriadená Štátna plavebná správa v Bratislave.

(2) Ministerstvu dopravy patrí najmä určovať potreby plavby a zastupovať jej záujmy pri budovaní a úpravách vodných ciest a prístavov, rozhodovať v základných veciach týkajúcich sa bezpečnosti plavebnej a prístavnej prevádzky a schvaľovať prípravu i výstavbu a dovoz nových typov plavidiel.

(3) Štátna plavebná správa v Bratislave (ďalej len „plavebná správa“) stará sa o bezpečnosť, plynulosť a rozvoj vnútrozemskej plavby na území celého štátu; v podrobnostiach upraví pôsobnosť plavebnej správy minister dopravy. Minister dopravy môže poveriť plavebnú správu obstarávaním úloh vo veciach plavby patriacich do pôsobnosti Ministerstva dopravy.

(4) Plavebná správa vykonáva svoju pôsobnosť priamo alebo prostredníctvom svojich orgánov; týmito orgánmi sú pobočky plavebnej správy a ich pracoviská. Pobočky plavebnej správy zriaďuje minister dopravy.

(5) Na zaistenie bezpečnosti a plynulosti plavebnej prevádzky môžu plavebná správa a jej orgány vydávať plavebné vyhlášky, príkazy a zákazy, ako aj robiť iné vhodné opatrenia.

Vodné cesty a prístavy

§ 3

(1) Za vodné cesty sa považujú všetky vodné toky, vodné nádrže a prieplavy, na ktorých je možná plavba veľkými i malými loďami, plávajúcimi zariadeniami, plávajúcimi strojmi, plťami, športovými a rekreačnými plavidlami. Na využitie vodných ciest pre plavbu zriaďujú sa na vhodných miestach prístavy pre prekladanie tovaru, doplnenie pohonných hmôt a pre prezimovanie a ochranu plavidiel. Prístav tvorí hydrotechnická časť prístavu a územný obvod prístavu.

(2) Ministerstvo dopravy určí, pri ktorých vodných cestách sa bude sledovať a udržiavať ich splavnosť a ktoré prístavy sú určené pre verejnú potrebu.

(3) Vodné cesty zriaďujú, udržiavajú a označujú organizácie, ktorým patrí výstavba a správa vodných tokov; pri udržiavaní vodnej cesty a vytyčovaní plavebnej dráhy sú organizácie povinné dbať na požiadavky plavebnej správy a ich orgánov.

§ 4

Súčasťami vodnej cesty sú vzdúvadlá (hate, plavebné komory), hydrotechnické časti prístavov, nábrežné múry, opevnenia brehov, prístavištia, kotvištia, obratištia a pomocné pobrežné chodníčky.

§ 5

(1) Akákoľvek činnosť na vodnej ceste alebo v jej blízkosti, pokiaľ môže mať vplyv na bezpečnosť a plynulosť plavby, môže sa vykonávať len so súhlasom plavebnej správy alebo jej orgánu. Pôsobnosť vodohospodárskych orgánov nie je tým dotknutá.

(2) Každý, kto akýmkoľvek spôsobom zasiahol do vodnej cesty, je povinný urobiť náležité opatrenia na zachovanie bezpečnosti a plynulosti plavby. Ak sa tak nestane a ak je tu nebezpečenstvo z omeškania, vykoná opatrenia na jeho náklady plavebná správa alebo organizácia, ktorej patrí správa vodných tokov.

§ 6

(1) Mosty sa musia stavať tak, aby nezhoršovali podmienky plavby.

(2) Ak križuje priestor vodnej cesty alebo inak do neho zasahuje lanová dráha alebo vedenie (potrubie), musí byť výška najnižšieho bodu týchto zariadení nad najvyššou plavebnou hladinou taká, aby plavba nebola znemožnená, sťažená alebo ohrozená.

(3) Vedenie (potrubie) môže sa vložiť do dna vodnej cesty za predpokladu, že sa urobia vhodné opatrenia proti jeho poškodeniu a že nedôjde k sťaženiu plavby.

(4) Výnimky z ustanovení odsekov 1 až 3 povoľuje plavebná správa.

§ 7

(1) Prievoz sa musí zriadiť a jeho prevádzka usporiadať tak, aby neobmedzoval a nerušil ostatnú plavbu. Na jeho zriadenie treba súhlas plavebnej správy.

(2) Prevádzka prievozu musí zodpovedať podmienkam určeným vodohospodárskymi orgánmi a plavebnou správou.

§ 8

(1) Oplotenie, ktoré by zasahovalo do vodnej cesty, viedlo až k vode a sťažovalo tak voľný pohyb po brehu, možno zriaďovať len so súhlasom vodohospodárskeho orgánu vydaným po dohode s plavebnou správou.

(2) Užívatelia pozemkov sú povinní trpieť okliešťovanie a odstraňovanie stromov a krov obmedzujúcich viditeľnosť plavebných znakov a svetiel, zriaďovanie, umiestňovanie i činnosť plavebných znakov a svetiel, ako i vyväzovanie plávajúcich zariadení. Za výkon tohto oprávnenia nepatrí užívateľom pozemkov náhrada.

(3) Užívatelia pozemkov majú nárok na náhradu skutočnej škody, ktorá im vznikla pri umiestňovaní, stavbe, opravách, zmene alebo odstraňovaní plavebných znakov a svetiel. Ak nedôjde o náhrade škody k dohode, rozhodne o náhrade na žiadosť poškodeného okresný národný výbor. Nárok musí poškodený uplatniť do 30 dní odo dňa, keď zistil výšku škody, najneskôr však do 6 mesiacov odo dňa vzniku škody; inak nárok zanikne.

(4) Trhacie práce v okolí vodnej cesty so sledovanou splavnosťou môžu sa vykonávať len v dohode s plavebnou správou a organizáciou, ktorej patrí správa vodného toku.

Plavidlá

§ 9

(1) Plavidlami sú lode, plávajúce stroje, plávajúce zariadenia a plte. Plavidlá malých rozmerov, ktorých dĺžka lodného telesa nepresahuje 15 m a šírka 3 m, pokladajú sa za malé plavidlá.

(2) Plavidlá musia sa stavať podľa pravidiel pre stavbu lodí schválených alebo uznaných Ministerstvom dopravy a podľa schválených typov.

(3) Spôsobilosť plavidla na plavbu sa preukazuje lodným osvedčením. Plavidlá, ktoré sa použijú len pre jednotlivú plavbu, dostanú namiesto lodného osvedčenia osobitné povolenie; také povolenie dostanú aj plavidlá pre skúšobnú plavbu a plte.

§ 10

(1) Lodné osvedčenie vydáva plavebná správa po technickej prehliadke plavidla a po overení spôsobilosti plavidla na plavbu. Plavebná správa môže od prehliadky upustiť, ak má plavidlo klasifikačný preukaz.

(2) Klasifikačný preukaz plavidla označuje stupeň technickej bezpečnosti a prevádzkovej spôsobilosti plavidla. Klasifikácia plavidiel nie je povinná; klasifikáciu plavidiel vykonáva a klasifikačný preukaz vydáva klasifikačná organizácia.

(3) Prevádzateľ plavidla je povinný neustále sledovať stav plavidla a vykonávať opätovné technické prehliadky v lehotách určených Ministerstvom dopravy. Opätovná technická prehliadka plavidla sa musí vykonať aj po každej rekonštrukcii alebo väčšej oprave plavidla a jeho hnacieho zariadenia, pokiaľ môžu mať vplyv na pevnosť a stabilitu plavidla.

§ 11

(1) Na plavidle s výnimkou malého plavidla, ktoré nie je určené na hromadnú prepravu osôb, musí byť označený vodoryskou maximálny prípustný ponor. Plavidlo, ktorého maximálny prípustný ponor presahuje 60 cm, musí byť označené stupnicami ponoru.

(2) Každá československá loď o nosnosti väčšej ako 25 ton musí mať ciachový preukaz.

(3) Ciachovanie vykonáva na žiadosť prevádzateľa plavidla plavebná správa.

§ 12

(1) Evidenciu lodí, plávajúcich strojov a plávajúcich zariadení s výnimkou športových plavidiel, prievozných plavidiel, plávajúcich plavární a lodiek patriacich požičovniam vedie plavebná správa.

(2) Plavidlá musia byť opatrené poznávacími znakmi.

§ 13

Prevádzateľ je povinný vybaviť plavidlo popri lodnom osvedčení lodnými listinami, ktoré určí pre jednotlivé druhy plavidiel Ministerstvo dopravy.

§ 14

(1) Za československé plavidlá sa považujú plavidlá, ktoré sú vo vlastníctve (správe) československých organizácií alebo československých občanov a nie sú zapísané do cudzozemského registra plavidiel.

(2) Ostatné plavidlá sa považujú za cudzozemské plavidlá.

(3) Vlajkou preukazujúcou štátnu príslušnosť československých lodí je československá štátna vlajka.

§ 15

(1) Na plavidle musí byť posádka v takom počte a zložení, aby bola zaistená bezpečnosť plavby; najmenší počet členov posádky na plavidle a jej zloženie určí plavebná správa pri vydaní lodného osvedčenia.

(2) Na plavidlách smú sa zamestnávať len osoby zdravotne a odborne spôsobilé.

(3) Na vedenie plavidiel, na riadenie a na obsluhu hnacieho a iného zariadenia na plavidle sú oprávnené len osoby, ktoré môžu svoju spôsobilosť preukázať.

(4) Preukazy spôsobilosti vydáva pre členov posádok československých plavidiel plavebná správa. Plavebná správa môže poveriť vydávaním preukazov spôsobilosti prevádzateľa plavidla.

Prevádzka

§ 16

(1) Na vnútrozemských vodných cestách sa smú na plavbu používať len plavidlá, pri ktorých bola zistená spôsobilosť na plavbu. Plavidlá sa musia udržiavať v stave zaisťujúcom bezpečnú a hospodárnu prevádzku, na akú boli pripustené.

(2) Za bezpečnosť plavidiel v prevádzke zodpovedá ich prevádzateľ, ktorým je organizácia alebo občan, ktorým plavidlo patrí a ktorí ho používajú na plavbu alebo ktorí s plavidlom pri plavbe disponujú.

§ 17

(1) Na zaistenie bezpečnosti a plynulosti vnútrozemskej plavby a v záujme zachovania poriadku na vodných cestách a v prístavoch vyhlási Ministerstvo dopravy pravidlá plavebnej prevádzky (poriadky plavebnej bezpečnosti a prístavný poriadok).

(2) Prevádzateľ plavidla je povinný dodržiavať pri výkone plavby pravidlá plavebnej prevádzky a robiť opatrenia potrebné na zaistenie bezpečnosti plavby a poriadku na vodných cestách a v prístavoch; pri používaní prístavov je povinný dbať, aby sa nesťažovala prevádzka, nepoškodzovalo prístavné zariadenie a aby nedochádzalo k poškodzovaniu plavidiel.

(3) Za používanie priestorov určených pre verejnú plavbu je prevádzateľ plavidla povinný zaplatiť náhradu. Výšku náhrady a prípady, kedy sa náhrada nevyberá, vyhlási Ministerstvo dopravy v Prepravnom a tarifnom vestníku.

§ 18

(1) Plavebné nehody musí vodca plavidla hlásiť bez meškania plavebnej správe (jej orgánu) alebo orgánu Verejnej bezpečnosti, a ak dôjde pri nehode k požiaru plavidla alebo plavebného zariadenia, aj okresnému národnému výboru. Plavebné nehody prejednáva plavebná správa (jej orgán) podľa okolností v spolupráci s orgánmi Verejnej bezpečnosti, prípadne s okresným národným výborom a s vodohospodárskymi orgánmi.

(2) Prevádzateľ plavidla aj organizácia, ktorej patrí správa vodných tokov, sú povinní oznámiť plavebnej správe všetky skutočnosti majúce vzťah k plavebnej nehode, predložiť lodné listiny a iné doklady, ktoré môžu objasniť príčinu alebo iné okolnosti plavebnej nehody.

Preprava

§ 19

(1) Vzťahy medzi prevádzateľmi plavidiel alebo inými dopravcami a prepravcami alebo cestujúcimi musia byť upravené tak, aby pomáhali vytvárať potrebné podmienky pre zvyšovanie úrovne prepravy.

(2) Podmienky pre prepravu tovaru a cestujúcich a pre uskladňovanie tovaru určujú prepravné, prekladové a skladové poriadky. Odplaty za prepravu a poplatky za vedľajšie úkony určujú tarify.

(3) Prepravné, prekladové a skladové poriadky vydáva Ministerstvo dopravy po dohode so zúčastnenými ústrednými orgánmi, tarify po prejednaní s nimi. Tarify sa vyhlasujú v Prepravnom a tarifnom vestníku.

§ 20

Ak to vyžaduje prepravná potreba, prevádzateľ plavidla vytvorí s inou dopravnou organizáciou v miestach, kde preprava prechádza z jedného druhu dopravy na iný druh dopravy, vhodné podmienky pre zladenie činnosti oboch druhov dopravy, prípadne v záujme účelného využitia vnútrozemskej plavby bude spolu s inými druhmi dopravy vykonávať združenú prepravu podľa jednotného prepravného poriadku.

§ 21

(1) Údaje o pravidelných cestách lodí prepravujúcich cestujúcich určujú cestovné poriadky, ktoré zostavuje a vydáva prevádzateľ plavidla po prejednaní s okresným národným výborom; pri

medzinárodnej preprave schvaľuje cestovný poriadok Ministerstvo dopravy po prejednaní s Ministerstvom vnútra a Ministerstvom zahraničného obchodu - Ústrednou colnou správou.

(2) Spôsob vyhlasovania cestovných poriadkov určuje prepravný poriadok.

§ 22
Spoločná havária

(1) Spoločnou haváriou sa rozumejú škody, ktoré vzniknú tým, že sa úmyselne a účelne urobia mimoriadne obete alebo výdavky na záchranu majetkových hodnôt zo spoločného nebezpečenstva.

(2) Spoločná havária sa rozvrhuje medzi plavidlo, prepravné a náklad pomerne podľa ich hodnoty.

(3) Rozvrh spoločnej havárie sa vykoná aj vtedy, ak príhodu, ktorá dala podnet k obeti alebo k výdavkom patriacim do spoločnej havárie, zavinil niektorý z účastníkov; nároky ostatných účastníkov na náhradu škody voči nemu nie sú tým dotknuté.

(4) Prípad spoločnej havárie nezakladá osobný záväzok uhradiť príspevky. Ak však majiteľ nákladu pri jeho odbere vedel, že sa má za náklad príspevok platiť, je osobne zaviazaný ho uhradiť, a to až do výšky sumy, ktorá by sa bola mohla uhradiť z nákladu, keby sa mu nebol býval vydal.

(5) Prevádzateľ plavidla nesmie vydať náklad, na ktorom viazne príspevok na spoločnú haváriu, dokiaľ nie je príspevok zaplatený alebo pokiaľ nie je poskytnutá zábezpeka; inak zodpovedá za zaplatenie príspevku.

(6) Ustanovenia predchádzajúcich odsekov sa nepoužijú, pokiaľ prevádzateľ plavidla alebo iný dopravca a prepravca urobili odchylné dojednania.

Záverečné ustanovenia

§ 23

(1) Pri výstavbe vodných ciest a prevádzke na nich treba dbať na záujmy obrany republiky. Pri výstavbe vodných ciest uplatňuje hľadiská zabezpečenia obrany vojenská správa, ktorá sleduje stav, výkonnosť a usporiadanie prevádzky na vodných cestách.

(2) Ustanovenia § 9 až 15 a § 18 až 21 sa nevzťahujú na plavidlá ozbrojených síl.

§ 24

Ministerstvo dopravy vydá na vykonanie tohto zákona po dohode s príslušnými ústrednými orgánmi podrobnejšie predpisy; pritom určí úľavy a odchýlky pre malé plavidlá a pre športovú a rekreačnú plavbu.

§ 25

Zrušujú sa:

1. zákon č. 13/1929 Zb. o ciachovaní vnútrozemských lodí,
2. vládne nariadenie č. 51/1932 Zb. o ciachovaní vnútrozemských lodí,
3. vyhláška č. 1694/1946 Ú. l. I. o nakladacích a vykladacích lehotách vo vnútrozemskej plavbe,
4. zákon č. 152/1950 Zb. o úprave a bezpečnosti prevádzky vnútrozemskej plavby,
5. nariadenie ministra dopravy č. 202/1950 Zb. o prístavnom poriadku pre československé vnútrozemské prístavy,

6. nariadenie ministra dopravy č. 56/1951 Zb. o plaveckých knižkách,
7. vyhláška č. 1/1951 Ú. l. I. (č. 41/1951 Ú. v. I.) o československých prístavoch,
8. zákonné opatrenie č. 1/1955 Zb. o štátnej správe vo veciach plavby v znení vládneho nariadenia č. 102/1960 Zb. o zrušení oblastných orgánov štátnej správy na Slovensku a plavebnej správy v Prahe,
9. nariadenie ministra dopravy č. 16/1955 Zb. o spôsobilosti a evidencii vnútrozemských plavidiel,
10. vyhláška č. 3/1955 Ú. l. (Ú. v.) o pôsobnosti plavebných správ a ich orgánov,
11. vyhláška č. 59/1955 Ú. l. (Ú. v.) o spôsobilosti a evidencii vnútrozemských plavidiel,
12. vyhláška č. 255/1955 Ú. l. (Ú. v.) o nakladacích a vykladacích prácach a skladovaní tovaru v československých vnútrozemských prístavoch (prekladový a skladový poriadok),
13. vyhláška č. 256/1955 Ú. l. (Ú. v.) o náhrade za používanie vnútrozemských prístavov plavidlami,
14. vyhláška č. 30/1956 Ú.l. (Ú.v.) o svietidlách pre poznávacie a signalizačné svetlá na vnútrozemských plavidlách,
15. vyhláška č. 161/1956 Ú. l. (Ú. v.) o vyhlasovaní noriem a lehôt pre nakladanie a vykladanie plavidiel v československých vnútrozemských prístavoch a prekladištiach,
16. vyhláška č. 110/1957 Ú. l. (Ú. v.) o počte, zložení a spôsobilosti členov posádok vnútrozemských plavidiel,
17. vyhláška č. 123/1957 Ú. l. (Ú. v.) o úľavách v evidencii malých plavidiel,
18. vyhláška č. 191/1957 Ú. l. (Ú. v.) o osobitných právach a povinnostiach orgánov plavebnej bezpečnosti.

§ 26

Zákon nadobúda účinnosť 1. aprílom 1964.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Lenárt v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.